

Елин Пелин

Отечество любезно

Отечество любезно, как хубаво си ти!

Иван Вазов

Отечество любезно, уроки да не са ти,
ама си много мило и убаво си много!
Земята ти – земя, небото ти небо!
Ете, бая със зор изкаруваме лебо
и малко на законо дъската му клопа,
ама инат чиним на цела Европа,
със тебе се хвалим дек бива и не бива...
Твоята убосия сърца ни опива
и със нея вечно ще се костоперим,
ще да и се чудим, ще да и се дзверим,
Твоят въздух чисти със хлеб да се руча –
благ е като млеко...
А студна ти вода може да се смуче,
отечество мило и на гладно сърце.
Отечество любезно! Да е да пада лебо, готов от небото,
че турим у торбата, че седнем край селото,
цел ден че да се дзверим на твоите красоти,
че окам, колко можем:
отечество любезно, е, убаво си ти!
Отечество драго, земя моя мила,
оно много пъти гърбо ми е била
ръката стражарска, ама ти прощавам –
обичам те много, не сакам да шавам.
Народо да кажем, он е немотен,
отечество мило, ама е работен –
иди къде сакаш:
по връх планините, или у механике,
иди у джендемо, ако ти е воля –
сваде че намериш свидетели много,
сваде че намериш от цървул парчета,
петал от магаре, кости мъченишки от некоя крава,
в ралото умрела от труд и от мъка –
сваде че намериш босонога диря
или на орача, или на пастиря!
Гявол да те вземе отечество мило!
Нека да си дума кой каквото сака,
нека да ни лаят пцета по сокака,

ама и Русия на деда Ивана
да дойде да каже: триста гроша давам!
Отечество мило, я те па не давам!

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото
Набиране: Георги Величков

Публикация:

Елин Пелин. Събрани съчинения в шест тома, том трети
„Български писател“, С. 1977.
Под редакцията на Тодор Боров, Кръстьо Генов и Пеньо Русев.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5584>]